

IN GESPREK BIJ DE ROTONDE

door Johan Gortworst

De Maagden van Apeldoorn is één van mijn favoriete beeldengroepen. Ze zweven boven de aardse drukte van het rondrijdend verkeer. Dat nu juist daar dagelijks werd gedemonstreerd tegen de noodopvang van asielzoekers, verontrustte me. Als ze die beelden maar met rust laten! Ik besloot op een avond een kijkje te nemen. Aan één kant van de rotonde zag ik een groepje mensen staan met een spandoek. Boven de rotonde hing een drone. Dit waren dus die enge relschoppers? Kon ik met hen in gesprek of zou ik worden afgesnauwd? Ik waagde het erop en fietste naar ze toe.

Burgemeester

Op een spandoek las ik dat ze tegen de komst van de noodopvang waren. Het toeslagenschandaal vonden ze ook een voorbeeld van een overheid die het laat afweten. Met één man begon ik een praatje te maken. Hij zei dat ze net zou lang zouden demonstreren als nodig was. Wist ik wel dat het om alleenstaande mannen ging? En dat bij een park en een verzorgingshuis? Ik vroeg of ze al met de burgemeester hadden gesproken. Ja, die was geweest, maar had op veel vragen nog geen antwoorden. Een brief van de gemeente was niet bij iedereen bezorgd. 'Is er met u gesproken hoe we tot een oplossing kunnen komen?' De man lachte schamper. 'Deden ze dat maar eens!'

'Conflicten komen overal voor'

Hij vroeg of ik ook in De Maten woonde. Nee, zei ik, maar ik ben heel lang geleden in Goes directeur van een AZC geweest en toen waren er ook veel protesten. 'O! Nou dan weet je wel hoe het gaat!' zei hij. 'O ja,' zei ik. 'De overheid maakte zich toen ook bezorgd over overlast en beloofde dat het AZC alles intern zou regelen. Maar binnen de kortste keren waren er via de kerken en de wereldwinkel tachtig vrijwilligers voor taalles. Dat was een verrassing. We hadden ook wel eens een opstootje.' 'Conflicten komen overal voor', zei de man. Hij had ook niets tegen de komst van de kennismigranten. Hij was alleen erg bezorgd dat er mensen het land binnen zouden komen met een cultuur die met de onze onverenigbaar is.

Nare ervaringen

Hij vertelde me twee nare persoonlijke ervaringen waardoor ik wel snapte hoe hij tot die mening kwam. 'Het is voor mensen van de eerste generatie het moeilijkst om weer een draai te vinden in hun leven' zei ik. 'Hun kinderen doen het vaak beter, sommige worden zelfs burgemeester.' De man vond het heel goed dat die generatie de kansen pakt die er zijn. Tegelijk vond hij dat er in Nederland met twee maten werd gemeten. Als zij zich bij hun demonstratie niet aan de afspraken met de politie hielden, zouden ze een boete krijgen, maar als milieuactivisten de spoorlijnen bezetten, gaan ze vrijuit. 'Dat kan toch niet?' Tja, dat gevoel kon ik me wel voorstellen.

Goed gesprek

Ik zei dat ik het een goed gesprek had gevonden. 'Ik hoop dat u ziet dat er best met ons gepraat kan worden,' zei de man voor ik wegreed. Onderweg naar huis realiseerde ik me dat we, naast dat spandoek, spontaan een soort 'tussenruimte' hadden gecreëerd waarin we elkaar niet wilden overtuigen, maar probeerden elkaar te begrijpen door te luisteren. Dat ontspande mij in ieder geval. Misschien moeten we gewoon vaker eens een praatje met elkaar maken.

Johan Gortworst was van 1987 tot en met 1990 directeur van een AZC in Goes en daarna directeur van de opvang van vluchtelingen aan de Loolaan in Apeldoorn, waar in die tijd vooral Iraanse en Vietnamese vluchtelingen werden opgevangen.

Dit artikel verscheen op 6 juni in de Apeldoorn editie van de Stentor

VAKANTIE

door Harrie Huis in 't Veld

Het is volop zomer, net als ieder jaar, maar de wereld is het afgelopen half jaar flink veranderd. Mijn ouders zeiden vroeger en hebben daarvoor vaak gebeden: "Nooit meer oorlog", want zij hebben de ellende van de Tweede Wereldoorlog meegemaakt. Tijdens de vakantie nemen we vaak wat meer tijd om ons leven te relativeren. Wat is er zoal gebeurd en wat staat ons nog te wachten? Ons leven is immers een aaneenschakeling van gelukkige, maar ook van verdrietige momenten. In het eerste geval stellen we geen vragen. We vinden het heel gewoon dat alles meezit. In het tweede geval stellen we vaak de vraag waarom ons dit moet overkomen. Voor mijn vrouw en mij zijn gelukkige momenten het samenzijn met onze kleinkinderen of gewoon samen fietsen en in het zonnetje een meegenomen boterham opeten. Natuurlijk overkomen ons ook minder gelukkige momenten, een voetoperatie, een darmonderzoek of een zus die komt te overlijden. Het zijn de hoogte- en dieptepunten in ieder mensenleven, maar ik heb destijds van mijn moeder geleerd: "Niet klagen maar dragen".

In onze geloofsgemeenschap kennen we ook veel hoogte- en dieptepunten, we vormen immers een kerk van mensen. Ik mag als koster assisteren bij uitvaarten in de Onze Lieve Vrouwekerk en dan ervaar ik het intense verdriet van mensen die definitief afscheid moeten nemen van een geliefde, maar ik zie door die tranen heen vaak ook de kracht die mensen krijgen als ze herinneringen voorlezen tijdens de dienst of het mooie lied dat voor de overledene gezongen wordt. Blijkbaar zorgt de sfeer in de kerk voor wat rust en kracht en in de kerk mag je op die momenten gewoon huilen. Tranen zijn voor Onze Lieve Heer ook een teken van liefde.

In de zomervakantie komt bij mij vaak de vraag naar boven "Geloof ik er echt nog wel in?" of is het bij mooi weer op een terrasje "Ik geloof het wel"? Beiden overkomt mij, maar ik zou als gelovig mens echter moeten vertrouwen op de hoop (geloof, hoop en liefde).

Retraite dag mei 2026 De Drie Ranken

Hebben wij nog hoop dat het echt goed komt? Bij die gedachte verplaatsen wij ons direct in de wereldse situatie, terwijl Christenen zich zouden moeten verplaatsen in de nawereldse situatie. In de eerste situatie is er inderdaad veel mis en in de tweede situatie weten we het niet, dus vertrouwen we maar op de "hoop". Het is aan ons om hier op aarde iets ervan te maken en we hopen uiteindelijk op een eeuwigdurende, goede afloop, wat dat ook moge zijn.

MARINKA DE HAAN uitvaartzorg

- Kleinschalig, persoonlijk, betrokken
- Elke uitvaartverzekering welkom
- Ruim 20 jaar ervaring
- Dag en nacht bereikbaar
- Uw wensen vooraf kosteloos vastleggen
- 06 43 997 838

scan voor meer informatie

www.marinkadehaan.nl